

skulde have fortiet noget om Langhoffs Forhold for den højtærede Justitsminister, ja, have holdt Justitsministeren for Nar. Er der da noget Menneske, der kan begribe, af hvilken Grund Dr. Muus skulde lade være med at omtale nogle Rygter om Langhoffs paastaaede Drikkældighed for Justitsministeren, naar Dr. Muus med god Grund ansaa disse Rygter for fuldkommen løse og ubegrundede og derfor maatte gaa ud fra, at Justitsministeren saa lidt som noget andet fornuftigt Menneske vilde tillægge disse Rygter nogen som helst Betydning? Andet end løse og ubekræftede Rygter forelaa der paa det Tidspunkt ikke, derimod forelaa der en meget energisk Gendrivelse af disse Rygter fra Dr. Langhoffs nærmeste foresatte, Fysikus Hansen.

Dr. Muus siger nu, at det er hans bestemte Mening, at han har omtalt disse Rygter for den højtærede Justitsminister, og den højtærede Justitsminister kan derfor ikke en Gang bevise, at Dr. Muus ikke har omtalt Rygterne for ham; men endnu mindre kan han bevise det langt betydningsfuldere, som han beskylder ham for: med Villie at skulle have gjort sig skyldig i en saadan Fortielse og med Villie at have ført den højtærede Justitsminister bag Lyset, ja, have gjort Nar ad den højtærede Justitsminister. Men naar den højtærede Justitsminister ikke kan bevise dette, har han ganske vist vist sig at have Magt til at afskedige Dr. Muus, men Ret til at afskedige Dr. Muus har den højtærede Justitsminister ikke haft, og det nytter i den Henseende ikke noget, at den højtærede Justitsminister paadutter Dr. Muus en Viden, som han først er kommen til senere, og læser en hel Del op af, hvad der har staaet i Forhørene og siger, at Dr. Muus har saa bagefter brugt det Udtryk, at Billedet af Dr. Langhoffs Tilstand ikke havde væsentlig forrykket sig, eller noget lignende var det vist, han sagde. Thi selv om Dr. Muus ved denne Lejlighed har brugt et uheldigt Udtryk, kan man ikke afskedige en høj Embedsmand af den Grund. Det er en jonglørmaessig Fremgangsmaaade at stille noget op, som Dr. Muus først har faaet Viden om senere, og tale saaledes, at Tilhørerne maa faa det Indtryk, at det har Dr. Muus maaske dog vidst tidligere, og saa sige, at naar han har vidst saadant noget, maa man have Lov til at afskedige ham.

Dette hævder jeg altsaa som det første, idet jeg nu staar ved Afslutningen af det første Afsnit: at paa det Tidspunkt, hvor Dr. Muus har indstillet Langhoff til

Forflyttelse og skal have fortiet noget efter Ministerens Paastand: med Villie have fortiet noget for Ministeren, vidst Dr. Muus intet, som der var allermindst Gnist af Grund til at fortie for Justitsministeren.

Saa kommer jeg til det andet Afsnit nemlig den politimæssige Undersøgelse af Dr. Langhoffs private Liv gennem de 5—6 Aar, han var i Saksjøbing, der foretoges i Anledning af Redaktør Reventlow Klage. Det er klart, at der under en saadan politimæssig Undersøgelse af en Mand Privatliv kommer mange Rygter frem som vise sig ikke at være helt holdbare, at der afgives en Masse Vidnesbyrd som lyde lidt forskellige, men som efter al Sandsynlighed dreje sig om det samme og ogsaa nogle, som ere helt tomme. Men ikke desto mindre kan det ikke nægtes, at det oplyses under Forhøret, at Dr. Langhoff ved flere Lejligheder har udvist en dadelværdig Optræden. Det er ved Forhørene bevist, at Dr. Langhoff for de første 3 Gange har været stærkt beruset paa offentligt Sted i Saksjøbing, og der er — ikke skaffet Bevis, men — Sandsynlighed for, at han i Slutningen af sit Ophold i Saksjøbing, hvor han havde haardt Modgang fra mange Sider, og hvor han Uvenner optraadte meget hadefuldt over for ham, ugift, som han var, har søgt nogen Trøst paa offentlige Steder og haarsiddet paa Hoteller og drukket en Del om Natten. Det kan se saadan ud, men nogen større Skandale synes han i hvert Fald ikke at have begaaet under denne Periode. Under hans Ophold i København har han ogsaa, synes det, nogle Gange været beruset. Jeg skal kun gennemgaa det, som er bevist.

Der er bevist om Læge Langhoff, at han har været beruset 3 Gange paa offentlige Steder i Saksjøbing. Første Gang var den Aften, han blev valgt til Byrådsmedlem. Han forklarer, at der var saa mange, der vilde drikke et Glas med ham, at han blev beruset den Aften. Dernæst skete det i December Maaned 1909, at der var en Kloakaflevering over i Saksjøbing, og i sin Egenskab af Medlem af Kommunalbestyrelsen har Langhoff været til Stede ved denne Aflevering paa Hotel „Saksjøbing“ og været sammen med en Par andre Mænd, af hvilke den ene var Afholdsmand. De have alle 3 drukket noget Champagne, og ved den Lejlighed har Langhoff været noget beruset. En Vidne erklærer, at nogen egentlig Forargelse vakte det ikke, men der var mange